

KRATKA DNEVNA ZGODBA

ARKADIJ AVERČENKO:

VOLČJI KOŽUH

Taka je vsa stvar: pianist Sofijev! — pravi ufilov si je bil od svojega prijatev, radnik, obrnivši se k svoji ženi — Ija, uradnika Trupakinu, izposočil pianist se utegne spustom pretil čisto nov volčji kožuh. Vzlie bladiti, zato sem mu posodil svoj svečani obljubi, da mu vrne kožuh čez teden dni, mu ga ni vrnil, ampak ga je prodal nekemu kurirju, a denar je zapravil s svojimi prijatelji v neki gotsilni. Trupakin je bil zaradi tega dejanja zelo potrt.

I.

Mrzlega decembarskega dne je sedel pianist Sofijev v topici sobi svojega znanca, uradnika Trupakinu in mu je dejal: — Dragi prijatelj, ali mi ne bi mogli za teden dni posoditi svojega kožuha? Koncertirati moram v Čeburakinu, a moj površnik ni drugega — med nama rečeno — kakor oguljenia krpa. Od postaje do Čeburakinškega je dobrinški trideset vrst s samm. Storite torej dobro delo in dovolite, da za teden dni vzemam vaš kožuh.

— Pa za Boga, če se pokvari! Ali če ga kje izgubite?

— Da bi ga jaz izgubil? Prosim vas vendar...

— Tudi sam bi ga utegnil ne-nadoma potrebovati...

— Pa naj imate zase še enega: enega novega...

Uradnik Trupakin si je skrbno pogledil brado, pogledal skozi okno in nadzadje dejal: — Nu, naj bo! Dobrin prijateljem je vredno postreči. In končno, saj nismo zveri. Bog življam. Tak dobro, Štefan Semjonovič, kožuh lahko vzamete. Človek ni ves in kaj bi bilo, da zmrznete!

Pianistu so od radosti zasijale oči:

— Tedaj mi daste kožuh! Hvala vam, od sreca hvala.

— Če sem rekel, da vam ga dam, vam ga bom v resnici tudi dal. Kožuh se menda ne bo pokvaril!

— Nikakor ne, nikakor ne!

— To sem tudi pričakoval.

PREPOZNO JE

Ne čakajte, da bi se bolezni in bolečine razvile v neozdravljive bolezni. Izmenite se bolestnimi posledicami. Pijte dosti vode in poskušajte.

GOLD MEDAL
HAARLEM OIL
CARNIVAL

Svetoslovenski odvajalni pomirjevalec. Narodno zdravilo Holandske izza leta 1906. Garantirano. Tri velikosti pri vseh lekarjih.

Glejte, da bo fine Gold Medal na vseki skatil. Ne kupujte nadomestkov.

ZA VLOGE NA SPECIAL INTEREST ACCOUNT

4%

Obrestovanje se prične s prvim vsakega meseca.

VARČEVANJE je za delavca največjega pomena. Tekom življenja se pojavljajo nepričike nemopovedano. Prihranki so v silni njegova edina pomoč, banka, kjer jih ima naložene, pa najboljše priběžališče.

NALAGAJTE svoje prihranke varno in obrestosno pri —

**SAKSER
STATE BANK**

82 Cortlandt Street New York, N. Y.

Gledališce-Glasba-Kino

Prizor iz krasnega filma "FOUR SONS".

"FOUR SONS".

V pondeljek zvečer dne 13. februarja začeno predstavljati v Gaiety Theatre posebni Foxov film "Four Sons".

Sliko temelji na povesti Miss I. A. R. Wylie ter je vzeta iz domačega življenja. Zanimiv je prizor na Ellis Islandu ter dogodivščine ženske, katero predstavlja Margaret Mann.

Za Miss Mann v tej sliki je vladalo splošno zanimanje v vseh kinematografskih krogih. Vsi jo smatrajo za dovršen talent.

Sest let so jo predstavljali v Londonu, kjer se je imenovala "The Co-Optimists" ter je doživela velikanski uspeh. To je bila največja londonska senzacija. Njen predstavitev Mr. Gideon pravi, da je zaslužil že dva milijona doljarjev.

V nji nastopajo Luella Gear, George Hassell, Bobby Watson, Flora Le Breton, Richard Bold, Sally Star, Eleanor Powell ni tudi sam Mr. Gideon.

"THE JAZZ SINGER".

Neprestano izhajajo nove knjige, neprestano se ponavljajo nove slike. Nekaj časa so zanimive in privlačne, javnost pa kmalu pozabi nanjo. Le malo je takih, ki bi imelo trajno vrednost.

Era izmed slik, ki so trajne vrednosti je Warner Bros. produkcija, v kateri nastopa znani igralec Al Jolson, 'The Jazz Singer'.

Predstavlja mladega fanta, katerega so starši na vse mogoče načine sili, da bi postal to, kar je njegov oče, namreč cantor. Fanta je pa bolj mikalo gledališče. Obenem je ni mogel biti. Moral se je odločiti za to ali ono. Odločitev nastopi tedaj, ko leži oče bolan in ko ga mora nekdo nadomestovati v sinagogi.

Ameriška javnost se je že pričaznila priljubljeni navduševali za Al Jolsona, toda v tej svoji najnovnejši sliki je prekošil samega sebe.

nekaterih spoštovalev. Mnogo so pili in mnogo razpravljali: o Sofijevu, o umetnosti, o spoštovanju in Beethovenu.

— Zahvaljujem se vam na prišnji postrežbi — reče Sofijev in si briše solze.

— To ni nič za prijatelja, prava malenkost — odgovori veseli impresarij — rajši pimo na zdravje onega, kar je našega umetnika bolj in gorkoje ogrevalo, faktor naš priršči sprejem, pimo na zdravje Trupakinovega kožuha. Živio slavno kožuh! Naj živi!

Neradoma skoči Sofijev s svojega sedeža. "Nehaj! Ne morem več! Kurirja sem, kurirja!..."

III.

Čeprav je bil Čeburakinški majhno mesto, je vendar imel svoj časopis.

Pet minut po prihodu težko pričakovanega pianista Sofijeva stopi k njemu predseditelj koncerta, potegne iz žepa najnovješči stevilko "Čeburakinški novosti" in ga opozori na sledče mesto: "Zeleno srečni, da moremo pozdraviti slavnega pianista Sofijeva, kateri pride v naše mesto, da nas počasti v svojem koncertom. Nadejamo se, da bo publike uvaževala smeli korak umetnika, ki se navlje hudemu mirazu ni izmeril. Med tem pa slišimo, da si je umetnik vendar zbal take poti. Situacijo je v zadnjem trenutku rešil njegov prijatelj, uradnik Trupakin, ki mu je za teden dni posodil čisto nov volčji kožuh. Šele ko je odložil svoj površnik, je mogel umetnik, da uporabimo star pregovor, prekorcišči Rubikon...

Po koncertu je Sofijev vedel, v družbi svojega impresarija in

Strmoglavljenje prvega norveškega delavskega kabinet.

OSLO, Norveška, 9. februarja. Prvi letalski kabinet Norveške je bil strmoglavljen po vladu, ki je trajala le enajst dni. V torek, ko je kabinet prevlak nastopil v Storthingu ali parlamentu, se je sprejelo dva predloga radi posmanjkanja zaupanja. En tozadveni predlog je prišel od levice, drugi pa od agrarov.

Tekom svoje uradne odobe je pomilostil kabinet dva komunista iz ječe ter odpravil smrtui dan sv. Olafu kot narodni praznik.

VELIKA PRATIKA

s kosci in mlitiči

CENA 25c

60 pratik . . . \$10.

Z naročilom pošljite znamke all moneyorder na —

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt St., New York

SLOVENSKO AMERIKANSKI KOLEDAR

za leto 1928

ima sledečo vsebino:

Blagotona poslanica nekaterim rojakom v domovini. Koledarski del in raznosterosti.

Postavni prazniki v različnih državah.

Slamnikarska obrt in slovenski slamnikarji.

Hudičeva nogata.

Rojstni mesec in značaj ženske.

Nagliča v modernem prometu.

Kralj Ferdinand.

Cesarica Charlotte.

Ustreljeni vojak.

Lindbergh — Chamberlain — Byrd.

Zgodba o ljubezni.

Dežela "Suhe giljotine".

V Idriji.

Roka.

O tobaku.

To je Kizmet.

Kitajska.

Rudar.

Iz Rock Springs, Wyo.

Mora.

V premogovniku.

Strah.

Naše stare korenine.

Usojeno je.

Tri črti o slovenski govornici.

Sacco in Vanzetti.

Kako sta urla Sacco in Vanzetti.

Resnice in rečnice.

Šaljivke in nagajinke.

Določbe o dedičinah.

KOLEDAR KRASI OBILLO LEPIH SLIK

Stane

50c

s poštino vred.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

82 Cortlandt St.,

New York

Pozor čitatelji.

Opozorite trgovce in obrtnike, pri katerih kupujete ali naročate in ste z njih postrežbo zadovoljni, da oglašujejo v listu "Glas Naroda". S tem boste ustregli vaem.

Uprava 'Glas Naroda'.

(Iz ruščine J. G.)

— Adv.

Grajska Gospodica

ROMAN.

Za Glas Naroda priredil G. P.

63

(Nadaljevanje.)

Dobil sem pismo od svojega odvetnika v glavnem mestu. Ker misli, da se vsak Niedeek zanima za šestnajst prednikov, mi sporoča naslednje:

Poročnik von Runov, ki je pred 25 leti zapustil službo ter stolpil v špansko, se je vrnil v staro domovino. Von Runov se je poročil z grofico Pasqual y Martinez, ki je sorodnica španskega dvora ter hčerka vojvode iz O. Iz tega zakona je bilo sedmoro otrok, šest hčerk in en sin. Najstarejša hči je poročena z nekim španskim grancem in pet ostalih, od 14 do šestih let, je spremilo starše, ki se hčijo trajno naseliti v našem glavnem mestu. Mlade dekleke so baje krasotice ter imajo razventega še veliko prednost, da imajo po šestnajst ali še več prednikov. Gospodu grofu Vulf-Ditrihu je bilo to že sporočeno, ter ga bo najbrž navdalo z velikim zadovoljstvom...

Francka, moja ljuba Francka, kaj praviš k temu?

Grof je razprostrel roki in Francka je takoj priskočila ter ga objela.

Teta Johana je izgledala popolnoma vzhičena od veselja. Nerdlingi pa so izmenjali poglede nerazumevanja ter si niso mogli pravilno tolmačiti tega razburjenja. Kaj jih je brigala družina Runov? Obaz gospe Nerdlingen pa se je naenkrat razvestil, kot da razume celo stvar. Potom nastopa teh Runovih hčerka je bila Francka prostota moralčenega pritiška, da vzame Vulf-Ditriha ter lahko sedaj izbi ra po svojem sreču! Gert je bil na vrsti!

V splošnem razburjenju ni nikdo pazil na Pijo. Bleda kot smrt in nepremična je sedela v krogu ter stiskala tresoči se ustnici, da ne zakriči ob bolesti.

Počasi, obotavlja, je vstala ter zapustila dvorano. Zgoraj, v svoji sobi, pa je omahnila na kolena ter si pokrila obraz z obema rokama.

Sedaj je prišel konec vsega — vsega!

Sedaj je postala popolnoma odveč, družina Niedeek je ne potrebuje več in Vulf-Ditrihi bo vzel drugo, ki ga ni tako razčilila do smrti kot ona!

Pritajeno gremenje od daleč.

Pijo pa ni čula. Kot umirajoča je klečala pred divanom ter počivala oči.

Ona ni imela nikakih upanj več in nikakih solza!

V dvorani dedov na Niedeeku je vladalo življeno vrvenje. Zarumlji so vsa polkna ter prižgali luči. Na mogočnih verigah so viseli čudoviti, več stoletij stari testene, ki so metalni naokrog čarobno luč.

Na severnem koncu dvorane se je dvigal majhen altar, krog katerega so stale žive oljke. Med visokimi, gorečimi kandelabri je bila slika deželnega gospodarja in pred njo razpelo starodavne oblike, ki je vedno krasilo ob slovenskih prilikah družinski altar. Še starejšega izvora pa je bil moč, s katerim je baje cesar Otto I. proglasil svojega paža z Niedeekom za viteza.

Na međi so prisegali mladi grofje prav do današnjega dne prvega zvestobe, ko so bili pred zbrano družino proglašeni polnoletnimi in vstoličeni v pravice nasledstva.

To priseganje je bilo ena najslavesnejših dejanj v življenu vladnih grofov, katera je napravila usoda za majoratno gospodo in deželne Niedeek. Tudi danes je ležal ta skoro posvečeni meč na altarju in blesteče se luči so vzbujale na njemu utripajoče luči, kot v onih davnih časih, ko je na istem mestu dobil sin od očeta viteški udarec.

Gostje so se pričeli zbirati.

Slovensko oblečeni ter popolnoma prevzeti od starodavne krate, ki jih je obdajala, so stali dostojanstveniki iz Angerwiesa ter zrili nepremično na odlične gospode in dame.

Nato pa so se odprla stranska vrata, vodeča v orožarno. Vstopili so služabniki v gala-uniformah ter se postavili na obe strani.

Nastal je majhen odmor pričakovanja. Nato pa se je prikazal grof Vilibald, vodeči prično grofico Melania, na katero so se obrnile odi vseh.

Skoros temajst let je ležalo med današnjim dnem in ono pridrživo v hotelu Hamburg, na kateri je očarljiva prikazen lepe žene prevzela vse navzoče.

Kaj je postal iz nje!

Bleda, izmučeno zrčen ženska, je nosila preko svih las žalni pajenj. Kljub temu pa je grofica še danes prikazen, ki dela utis na vsakega, s svojo odlično eleganco.

Grof Ridiger je sledil z ženo majoratnega gospodarja.

Skoros nehote je bilo opaziti gibanje med vrstami Angerwiesov.

On je vodil grofico Johano — ali pa je ona vodila njega? Ali je ta zlomljena, starikava postava z nagubanim licem, na katerem se je kazala globoka resnost neke neozdravljive bolezni, oni ponosni, samozvestni kavalir od nekdaj?

Pričelo je stresati po udih vse one, katere je nekoč imenoval svoje "prijetelje".

Kakšna druga slika pa se je pojavila, ko je stopil preko praga grof Vulf-Ditrih!

Visok, ponosen in sijajna prikazen v viteški dvorni uniformi vojskega plemiča! Ob njenih rokih je korakala baronica Nerdlinger, elegantni obleki in očarljivim uspevom na ustnih. Povsem mirno je kramnila s svojim spremjevalecem, kajti ona ni slutila, kaj vse se je odigralo ob Renu med njeno hčerkico in Vulf-Ditrihom.

Ob roki očeta je sledila Pija, zelo resna in bleda, kot čudovito lep kip iz mramorja, popolnoma belo oblečena in z belo rožo v laseh.

Palni oranžarija so jo pozdravljali vsi pogledi, a ona je držala teci povešeno ter korakala kot v sunu.

In sedaj še zadnji par?

V sijajni mornariški uniformi mičen fant in ... gospodična Avrelja van Hoff. Kaj pomenja to? Kje pa je ostala grofica Francka, na katero niso Angerwiesani še nikdar videli od blizu in katero bi prav posebno radi spoznali? Ali so sledila pozneje z drugim gostom?

Ne, visoka vrata so se zaprla in grofovski gospoda je sedla na stoli, ki so stali altarju nasproti. Orglje so zabučale in utihnila je godba, ki je igrala v sosednji kapeli.

Grof Vilibald je stopil na zadnjo stopnico pred altarem. Nosil je uniformo reda Johanirov ter izgledal izvanredno svež in duševno pomljen.

Imel je kratek razgovor, obrazložil pomen dneva ter dal izraza svojemu namenu, da bo povedel po starodavnem običaju prihodnje majoratnega gospodarja na to posvečeno mesto, kjer bo vnovič prisegel zvestobo starim pravilom družine.

Zakaj se je pominjal toliko čas?

Rekel je, da bo takoj obrazložil. Nato pa je nadaljeval z dvignjenim glasom:

Prišel je torej čas, da predstavim vam, ljubim sorodnikom

in tudi vam, gospodom in uslužbencem moje hiše, bodočega majoratnega gospodarja in dedica te hiše. To storim z veliko hvaločnostjo do Gospoda Boga, ki me je smatral vrednemu velike sreče, da sem smel doživeti ta dan!

S trdnimi koraki je zapustil govornik oder, a obrnil se ni proti Vulf-Ditribu, pa pa odšel v veliko začudenje vseh, na desno stran k majhnemu vratom kapelice, katera sta odprta zvesti Friderik in starji Kunert.

Neki mlad mož, v slikoviti staro obliko dvornih pažev, je stopil z razprostrinama rokama proti grofu Vilibaldu. Grof je prijal s posmo iskrenostjo dečka ter ga povedel pred altar.

— S tem predstavljam vam, navzocim z vso obliko in slovesnostjo bodočega dednega gospodarja Niedeeka! — je rekel z močnim glasom. — Svojega sina, Franz Johana Borwin, dednega grofa z Niedeekom.

Cuti je bilo par glasnih vzklikov: — Francka! Francka!

Mladi fant se je pa hitro iztrgal iz rok očeta ter se vrbel na pris Vulf-Ditribu.

— Bratranec, dragi bratranec, ali si jezen name ali pa si zadovoljen? Nato pa je hitro prijal desnico Pije ter združil roki ob v svoji lastni.

(Dalje prihodnjič.)

Zanimivosti iz Jugoslavije.

Zagonetni zločin ali samomer?

18. januarja zjutraj je našel naboje kalibra 7.65. Nekoliko mestni delavec Stjepan Fišaško na travu od trupla je ležal polokrogli. Selski eesti v Zagrebu truplo neženski glavnik, ki je bil ves blaten. Nekaj metrov oddaljen je le ali samomeru bila navzoča tudi mladeničev klobuk in enica, neka ženska. To je potrdil tudi katero je Fišaško pobral in položil v lahev. Josip Dudovič, ki stanuje na Selski eesti. Izjavil je, da je 17. januarja videl mladeniča, kako se je spreghajal po Selski eesti z neko žensko v sivem površniku in črnimi pristriženimi lašmi. Oba sta se prepriali. Gdje Ivka Mladinov in Ivan Fuzjan sta izjavila, da sta čula strele iz samokresa okoli 9. ure zvečer. Iz belež in legitimacije ubitega je razvidno, da se piše Ivan Dominikuš, čevljarski pomočnik, 17 let star in rodom iz Šagudova, občina Gornja Stubica. Prinjam se našli tudi izrezan članek iz zagrebške "Borbe", ki dokazuje, da je Dominikuš izdal neke svoje tovariše ob prilikah preiskave proti njim po zakonu o zaščiti države. Članek ga dolži, da je za denar postal agent-provokator zagrebške policije. V članku sam Dominikuš obžaluje, da je za denar denunciral svoje tovariše in javno prosil odpuščanja. Vse kaže, da gre za samomer ali pa tudi za umor. Ni izključeno, da je kak tovariš sklenil, da se osveti, ker je Dominikuš izdal nekatere komuniste. Ali pa si Dominikuš končal življeno potem, ko so ga tovariši kot izdelovalci izklučili iz svoje organizacije. Med beležkami so tudi besede: Z Bogom mati, z Bogom sestra, v ostanete, jaz pa grem, že komaj čakan...

Policija išče tajinstveno ženo z "bubi" frizuro, ki je spremilja dominkuša. Za umor govoriti tudi dejstvu, da pri truplu niso našli samokresa. Zapor in izgon zaradi glavnjače.

V osiješkem delavskem listu "Riječnik radnika in seljaka" je izšel nedavno dopis iz beograjske "glavnjače". Poslali so ga nekateri komunisti delavci, ki so zaradi različnih prestopkov zaprti v zloglasni beograjski zaporu. Delavci so v članku opisali skandalozno kaznjevanje v zaporu in vse muke, katere morajo tu prestati. Glede na ta dopis sta poslala osješka delavca Vargović in Bunkelj brzjavko ministru notranjih del. Velji Vukičeviću, v kateri sta ga z ostriimi besedami napadla, ker ima Beograd še danes zapor, kjer kaznjence trinajsto po vzdoru srednjevješke inkvizicije. Notranje ministarstvo je sedaj to brzjav v osiješkemu redarstvu zalogam, da se delavca primerno kaznjuje zaradi nesramnega napada na samega ministra policije. Policija v Osječku je delavca res ob sodila, vsakega na 12 dni zapora v enoletni izgon iz Osječka. Delavca sta vložili priziv pri velikem županu in sta še na svobodi, dokler ne bo župan priziva rešil.

I G R E :

Gospa z morja,	5.
Igra v 5. dejanjih	73
Lokalna železnica,	5.
v 3. dejanjih	60
Letkin rojstni dan	60
Načelni Hmeljniki	40
Navaden človek, žal v treh dejanjih	40
Pošteni mož, veseloliga, 3. dejanja	75
Pepluh, narodna pravljica, 6. dejanjih	80
Stopuh, komedija v 5. dejanjih	75
Vrlince, drama v 3. dejanjih	75
Veješa, drama v 3. dejanjih	85
Zemlja, komedija v 3. dejanjih	75

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt St.,
New York

ADVERTISE in GLAS NARODA

RUSIJA IN VODKA

Vodka — rusko žganje — je eden največjih notranjih sovražnikov ruskega naroda. Začasa svetovne vojne je bila izšla prohibicija, prepoved vseh alkoholih pijač. Po vojni se postava ni dala obdržati. Po vseh hišah so varili takozvano "samogonko", žganje, ki je pravi strup za organizem. Voda je končno znova uveljavila monopol na žganje in strogo prepovedala kuhanje po zasebnih hišah.

Državno žganje je čisto in mimo, toda precej draga. Zato se tajno kuhanje "samogonke" nadaljuje in celo čimdalje bolj širi. Voda je končno znova uveljavila monopol na žganje in strogo prepovedala kuhanje po zasebnih hišah.

Klub vsem monopolom pa namreč boljševika vlada znova uveljaviti zakon o popolni prepovedi alkoholnih pijač. Za to se vzame Stalin, ki pravi, da hoče vse žganje. Glede monopolizacija vodke je rekel:

"Predno smo uveljili monopol na vodko, smo stali pred dvema alternativama: Ali bi bili moralizirati alkohol in si tako zagotoviti potrebna sredstva. Lenin in večina tovarišev nas je bilo mnenja, da je sicer rodka strašno zlo, a še večje zlo je biti suženj tujemu kapitalu".

Sovjeti naglašajo, da je monopol na vodko le prehodno sredstvo, ki odpravi, kakor hitro se bodo našli zadostni drugi viri dohodka. Prvotno je nesla voda državi 500 milijonov rublov letno, a sedaj so se ti dohodki — kakor že rečeno, znotain zmanjšali, ker se širi uživanje "samogonke" in požrone zatočnice tudi plače tajnih agentov.

Že iz tega je razvidno, kake težave čakajo sovjete, ako bodo res uveljili prohibicijo. Bila bi pa brez dvoma ena njihovih največjih zasluga, ali bi alkoholizem vsaj znatno omejil že že ne odpravil.

Hamburg-American Line

United American Lines, Inc.

General Agents

28 BROADWAY, NEW YORK

\$198.—

Iz NEW YORKA do LJUBLJANE in NAZAJ.

v modernem 3. razredu.

(Vojni davek ne vključen.)

TEDENSKA ODPLATLJIVINA

HITRO POŠILJANJE DENARJA

PO NIZKIM CENAH

Za povratno dovoljenja in druge informacije se obrnite na lokalnega agenta ali na —

America, Cherbourg, Bremen

26. aprila:

Berlin, Cherbourg, Bremen

28. aprila: